

בבית המשפט העליון

בש"פ 8513/18

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ישראל אוזיפה

בקשה להארכת מעצר תשיעית בתנאי פיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב: עו"ד ניר שניידרמן

החלטה

1. לפניי בקשה תשיעית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה עשר חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 12.12.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק-דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

2. נוכח מורכבות הפרשה העומדת לפניי – המכונה "פרשת 512" ונסובה על פעילות ארגון פשיעה רב זרועות – ובשים לב לכך שעובדות המקרה, פרטי כתב האישום וההליכים הקודמים פורטו באריכות בהחלטות קודמות של בית משפט זה, אסתפק בהבאת עיקרי הדברים הנדרשים לצורך הכרעה בבקשה גופה.

3. ביום 13.7.2015 הוגש כתב אישום נגד 18 נאשמים, ובהם המשיב, הכולל 13 אישומים בגין עבירות שנעברו במסגרת ניהול אירגון פשיעה וחברות בו. בגדרי כתב

האישום, שמאז תוקן פעמיים יוחסו למשיב דכאן אישומים בגין ניהול ארגון פשיעה, סיוע לאחר מעשה במסגרת ארגון פשיעה, סיוע לרצח במסגרת ארגון פשיעה וסחר בסמים.

4. בסמוך לאחר הגשת כתב האישום, נעצר המשיב עד לתום ההליכים. לאחר מכן, מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח הוארך מספר פעמים. ביום 2.2.2017, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו בפיקוח אלקטרוני; שלאחר מכן הוארך אף הוא. החלטה אחרונה בעניין מעצרו של המשיב מאימת הדין, בפיקוח אלקטרוני ניתנה על-ידי בית משפט זה ביום 4.9.2018 ובגדרה הוארך המעצר בתשעים ימים החל מיום 13.9.2018 (ראו בש"פ 6271/18 מדינת ישראל נ' אוזיפה (4.9.2018) (להלן: בש"פ 6271/18)).

5. ביום 23.10.2018, נסתיימה פרשת התביעה שבמסגרתה נשמעו 72 עדים, אשר כללו חמישה עדי מדינה. תחילת שמיעתה של פרשת ההגנה נקבעה ליום 16.12.2018.

טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב נוכח העבירות החמורות המיוחסות לו מצדיקה את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני. המבקשת מדגישה את החשש להימלטות המשיב תוך ציון העובדה שהנאשם 9 נמלט מהארץ חרף היותו נתון במעצר תחת פיקוח אלקטרוני, לאחר שקיבל "חלון התאווורות". אשר להתקדמות המשפט גופו, עמדה המבקשת על כך שפרשת התביעה נסתיימה ואילו פרשת ההגנה עתידה להתחיל ולהתנהל זמן ממושך החל מיום 16.12.2018. לסיכום, טענה המבקשת כי בית המשפט המחוזי עשה בעניינו של המשיב איזון ראוי בין המסוכנות הנשקפת ממנו, מצד אחד, לבין הפגיעה בחירותו ובנוחות חייו לנוכח הימשכות ההליכים, מהצד השני.

7. המשיב, מנגד, טוען כי הגיעה השעה להסיר את המגבלות על חירותו, וזאת לנוכח הימשכות המשפט ומורכבותו וכן בהתחשב בגילו ובמצבו הבריאותי. המשיב מדגיש כי מעולם לא הפר את תנאי המשמורת שהוטלו עליו, הקפיד להתייבב למשפטו ולדבריו לא נשקפת ממנו שום מסוכנות. כמו-כן טוען המשיב כי מן הדין לשחררו ממעצר כליל מטעמי שוויון, שכן שניים מהנאשמים בפרשה שוחררו ממעצרו למרות שהוא שמו בעבירות שכוללות רצח וניסיון לרצח.

דיון והכרעה

8. טענות הצדדים, לרבות טענת המשיב בדבר אפליה, נדונו והוכרעו בפעמים הקודמות בהן הובא עניינו של המשיב לדיון לפני בית משפט זה (ראו בש"פ 2061/18 מדינת ישראל נ' אברג'יל (29.3.2018) (להלן: עניין אברג'יל); בש"פ 4440/18 מדינת ישראל נ' אוזיפה (12.7.2018); וכן בש"פ 6271/18). איני רואה סיבה לשוב ולדון בטענות אלה.

9. העניין היחיד שבו יש מקום לדון בגדרי ההליך הנוכחי הוא חלוף הזמן. שקלתיו בכובד ראש, והגעתי למסקנה כי מעצר המשיב בתנאי הפיקוח האלקטרוני, אשר כוללים חלונות התאוררות שאושרו לו, מאזן נכון בין חירותו תחת חזקת החפות, מחד גיסא, לבין המסוכנות הנשקפת ממנו לנוכח הראיות הקיימות וצרכי המשפט המתנהל נגדו ונגד שותפיו לכתב האישום, מאידך גיסא. לצד זאת, ברצוני להוסיף כי דברים אלה נכונים לזמן הקרוב בלבד וכי בעתיד יהא מקום לשקול, ביחס למשיב זה, את הפעלת הגישה ההדרגתית עליה דיבר השופט נ' הנדל בעניין אברג'יל, פסקה 8, כאשר בשלב הראשון יהא מקום לבחון את הרחבת חלונות ההתאוררות בהתחשב, בין היתר, בגילו של המשיב ובמצבו הבריאותי. בשלב הנוכחי, לא מצאתי לנכון לשנות את תנאי מעצרו של המשיב וזאת, בין היתר, משום כך שלא הובא לפניי מידע אמין בנוגע לסיכונים הצפויים (אם בכלל) מהרחבת חלונות ההתאוררות.

10. סוף דבר: בכפוף לחלונות ההתאוררות שאושרו למשיב, אני מקבל את הבקשה.

ניתנה היום, ב' בטבת התשע"ט (10.12.2018).

ש ו פ ט